

השבועון של חילי צבאות השם

ערב שבת קדש פרשת שופטים
ו אלול תשע"ח • גליון 265

פנסאים

צעירים

הגון מדורים
חדשים
ומרתקים

שתדעו
לכם
לסקרנים
וידענים בלבד

הגלים
השגים
בתמונות

לפתח
ולשחק
משחק משפחתי
לשלחן שבת

בלעדי!

ספור
עלילתי
מותח
בהמשכים
של הסופר
זלמן
רוזרמן

איזה
מלך זה

מדור חדש, סצחיק
במיוחד

אפני שאפס
מתחילים, פנאי
אפם אהצוף עגג
של העטלו

מסביב לשלחן

השפחת נמירובסקי

נכון שהצירות האלו יפות? לקחנו איורים וציורים חסידיים, והוספנו עליהם שכבות, שיתנו להם מיד של עמק. אני אוהב מאוד להתבונן בהם.

כאן אנחנו יושבים אחרי הסעודה, אני והאחים שלי, מדברים וצוחקים ומחליפים חוויות. שעת איכות משפחתית...

בין הדגים למרק אבא אומר דבר תורה, וכלנו שותפים. וכמוכן, גם שרים ביחד. במלה אחת: כוין!

אחותי אסתי היא סוג של "מפקדת הסלטים". היא אחראית על הסלטים הטעימים והמגוונים, שנותנים טעם מרענן וצבע יפה וחגיגי לשלחן.

זאת אחותי רודי, והיא אלופת הקנוחיים. יש לה כלי סוף מתכונים, מתוקים ומלוחים, וכל שבת כלם מתלקקים ונשארים עם טעם של עוד...

שאלה מעניינת: מה מלמדת אותנו מצות ערי מקלט? בימינו, אם מישהו הורג בשגגה, חליה, הוא בורח לעיר מקלט?

תשמעו מה קראתי, איזה ווארט מיוחד של הרבי. כתוב בגמרא שאם תלמיד בישיבה גולה לעיר מקלט, מביאים אותו לגלות את הרב שלו. זה מלמד אותנו דבר נפלא. בתורה אין דבר כזה סתם כלא, לסגר בנאדם בתא מבודד, בלי לעשות שום דבר, גם אם הוא עשה את המעשה הכי חמור בעולם. הוא חייב לנצל את הזמן שלו. כי הקדוש ברוך הוא ברא אותו בשביל מטרה מסוימת, והוא חייב למלא את התפקיד שלו בכל רגע. לכן, אפילו אם הוא גולה לעיר מקלט, דואגים שתהיה לו שם גמרא, וסטינדר, וגם מגיד שעור...

אני חושב שאפשר ללמד מזה המון על פמה חשוב לנצל את מה שהשם נתן לנו כדי למלא את הזמן בלמוד ובכעשה ובהמון תכן. אתם לא חושבים?

זאת סבתא שלי, אמא של אמא. אין שבת שאנחנו מפספסים את הקוגל-לוקשן הפיזיך שלה, שזה בעברית "פשיטי" אטריות... סבתא היא המרכז של הבית. היא סבתא כל כך אכפתית ואוהבת, מתפללת עלינו כל הזמן, ולא מפסיקה לעזר ולדאג לכל דבר.

מעטפה מהמפקדה

אלול זה סוף או התחלה?

חדש אלול הוא האחרון בשנה. סוף סופי בהחלט. אבל בהמשך אלול כל הזמן מתכוננים לשנה החדשה. תוקעים בשופר, ועושים חשבון נפש, ואומרים "סליחות". האחים הגדולים חוזרים לישיבה ומתחילים 'שעור' חדש, וגם אנחנו עולים כפנה. זה ממש לא סוף, זו תחילת התחלה.

אז סוף או התחלה?

התשובה היא: גם וגם. חדש אלול הוא סימט לשנה, אבל גם פתיח לשנה חדשה. זאת גם עונת סכום, אבל גם כמו זמן הכנה למבחן או תזרות למופע.

תחשבו על זה בפעם הבאה שתראו להתחיל את ההחלטה הטובה שלכם "ממחר". "מחר" נשמע לנו כמו יום חדש, אחר, ולכן אנחנו אומרים לעצמנו: את "היום" נעביר כבר ונגמר, אבל ממחר נהיה בסדר. אז בואו נגיד ככה: מהיום אין ממחר. כי כל סוף הוא גם התחלה, ואפילו ברגע האחרון של היום - שניה אחרי "המפיל" - אפשר להפך את היום ליום טוב, מלא ונחמד. ואם נלך לישון ככה, נקום ל"מחר" רגוע וכיפי, נלמד טוב ונתפלל טוב ונרגיש הכי טוב שיכול להיות.

ואם כבר מדברים על התחלה חדשה, תראו מה עשינו בשבילכם. בחפש הגדול הזה לא התעצלנו. חשבנו והשקענו והכנו לכם עתון חדש לגמרי. תדפדפו בו ותגלו בעצמכם. הפעם נקדיש אותו לכנצי, ילד מתוק ומקסים. אם תקראו את המדורים שלו, תראו בעצמכם. תפירו אותו ואת המשפחה שלו, ותציעו לעולם הפנימי שלו. ומי יודע - אולי בעתון הבא נכיר אתכם...

מלך בשדה

חדש אלול התחיל, וזה הזמן להפיר את המושג "מלך בשדה". שמענתם אותו אינספור פעמים, אבל האם קראתם את המשל פעם מבפנים? את המשל הזה המושל אדמו"ר הזקן, והוא נמצא במאמר בלקוטי תורה, שמסביר את היחודיות של חדש אלול.

וכך נאמר במאמר: משל למלך שקדם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, הוא מקבל את כלם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכלם.

מה זה אומר לנו? בחדש אלול הקדוש ברוך הוא קרוב לכל אחד, יותר מכל זמן אחר. וזה תלוי רק בנו. אנחנו צריכים לבדק את עצמנו ולחזור בתשובה, ואז נזכה להכנס להיכל מלכותו של הקדוש ברוך הוא.

התמונה שלפניכם מרמזת על המושג שנכיר בגליון הבא. נסו לגלות על איזה מושג מדובר, שלחו את תשובתכם למערכת, ואם צדקתם - תזכו בפרס יקר ללא הגרלה.

חכתב לילדה

הספור של בניצי

אני רוצה לספר לכם ספור מיוחד שמספר אצלנו במשפחה, שהשפיע עלי מאוד. לפני ארבעים שנה, ממש בתחלת שנת תשל"ח, דודה שלי חגגה בת מצוה. לפני הבת-מצוה, דודה שלי שלחה לרבי מקתב. היא ספרה לרבי איך היא מתכוננת לקראת היום הגדול בחיים שלה, כמה היא מתרגשת, ובקשה מהרבי ברכה שהיא תגדל להיות בת חב"ד ראויה לשמה. גם לאחר הבת-מצוה, היא כתבה לרבי מקתב. היא דווקא לרבי שהיא חגגה בת מצוה, ושוב בקשה ברכה. אבל הרבי לא ענה למכתבים שלה.

למה? בדיוק אז, בשמחת תורה של אותה שנה, הרבי עבר את ארוע הלב הקשה. במשך כמה שבועות הרבי נח בחדרו, לא יצא לקהל וגם לא השיב למכתבים שנסלחו אליו. זו הייתה תקופה עצובה מאוד עבור החסידים, שלא ראו את הרבי, ודאגו לשלוחו ולבריא אותו. גם הדודה שלי דאגה, והייתה עצובה על המכתב שלא הגיע.

והנה, כעבר מספר שבועות, בראש חודש כסלו, קבלו החסידים את הבשורה הטובה: הרבי בריא, והוא יוצא לקהל!

ובנחלת הר חב"ד, נערה צעירה שמחה עוד יותר. באותו יום עצמו, ראש חודש כסלו, הרבי התישב לענות לדודה שלי על המכתב.

ולא רק זה. המזכירים הקלידו במכתב את הנסח השגרתי, שפותח במשפט "במענה למכתבך, בו כותבת אשר הגיעה לגיל שתים עשרה שנה...". אבל הרבי טרח לשנות את הנסוח. הרבי תקן וכתב כך: "במענה למכתבך, גם כותבת...".

הרבי התפנן לומר שהמכתב הזה הוא תשובה על המכתבים, בלשון רבים, שהדודה שלי שלחה לו ולא נענו.

הבנתם? הרבי ממש עכשו החלים מהתקף לב חמור מאוד, בטח היו לו אלה ואחד דברים חשובים להתעסק בהם - אבל הוא שם לב למכתבים של נצרת בת המצוה מנחליה, שחכתה כל כך לתשובה.

אני ג'ינג'י. אז מה?

כל מי שרואה אותי בפעם הראשונה, אם הוא מכיר את המשפחה שלי, מיד יקרא: "הי, אתה נמירובסקי!"...

כן, אנחנו שמונה אחים ואחיות במשפחה, וכלנו ג'ינג'ים. איך לא, אם סבא וסבתא משני הצדדים נולדו ג'ינג'ים?...

להיות ג'ינג'י זה להיות תמיד חריג. אצלנו בתלמוד-תורה, למשל, יש רק עוד שני ילדים עם שער בצבע גזר. ואי אפשר אפילו להחביא את זה, אולי כשזקנים ובמקום שער צומחת קרחת. זה כל כך בולט, זה תופס מיד את העינים. בכל מקום שאנחנו מסתובבים ביחד, אנשים עוצרים אותנו ומבקשים להצטלם עם האטרקציה הג'ינג'ית.

בהתחלה היה לי קשה עם זה. הרגשתי שג'ינג'י זו מלה מעליבה, פוגעת. אבל היום אני רואה בזה מחמאה. אני לא מאמין באמירות כמו "כל הג'ינג'ים חכמים וחרוצים ומלאי מרץ", למרות שאולי על עצמי דווקא הייתי מסכים עם זה... אבל זה בהחלט רק מדרבן אותי להראות שאני באמת מיוחד, שיש לי את הכשרונות שלי, שאני רוצה להיות ילד חסידי בדרכי שלי, שאני ג'ינג'י עם חיוך שלא נגמר.

אני מזמין אתכם להכנס אתי לחדר צכאות השם שלי. תסתכלו, תגעו, תקשיבו ותקראו, ותכירו אותי. אני מקווה שלפחות חלק מכם ימצאו בעולם האישי שלי דברים שיוכלו ללמוד גם אותם ולעזר גם להם. תהנו!

ג'ינג'ים! והפעם:

למה באמת יש ילדים (או מבגרים) ג'ינג'ים? איך זה קורה? קבלו שעור קצר בכיולוגיה: בכל תא בגוף שלנו יש "פיגמנטים", ובעברית: "צבענים". הפיגמנטים האלו אחראים על הצבעים. אם ראיתם או שמעתם פעם על "לבקנים", אלו אנשים שנראים כאלו אין להם שום צבע. הם חורים מאוד, והעור והשער שלהם נטולי צבע. למה? כי יש להם מחסור חמור בפיגמנטים. ובכן, יש סוגים שונים של פיגמנטים, שכל אחד מהם נותן צבע מסוים. מי שבגוף שלו יש רכוז נמוך של הפיגמנט "אומלנין", שהוא צבען כהה, ומנוון גבוה של הפיגמנט האדמדם "פאומלנין" - הוא ג'ינג'י. הסתבכתם? לא נורא. שתו קצת מיץ גזר להרגע...

מאיפה השם הזה בכלל? המלה "ג'ינג'י" כנראה התגלגלה מהמלה "ג'ינג'יר" באנגלית. הכוונה היא לצמח הזנגביל, שבעבר היו מפיקים ממנו ממתק מספר בצבע אדום.

לפני כארבע שנים נערך בארץ כנס הג'ינג'ים הארצי הראשון בהיסטוריה. את הכנס ארגנה ילדה ג'ינג'ית בת תשע וחצי, והשתתפו בו כמאתים ילדים ג'ינג'ים. רוצים לנחש היכן התקיים הכנס? בקבוץ גזר, איך לא?

ידעתם שיש דבר כזה "ג'ינג'רפוביה"? פוביה זה פחד, ו"ג'ינג'ר-פוביה" זו תופעה של פחד וחרדה מפני ג'ינג'ים.

כנראה שבכל זאת יש משהו מיוחד באפי הג'ינג'י. הרבה אנשים מפרסמים ומנהיגים בולטים, כבר מלפני אלפי שנים, היו אדמוניים. למשל, שבעה מתוך ארבעים וחמשה נשיאי ארצות הברית לדורותיהם היו ג'ינג'ים. אחד מהם הוא הנשיא הנוכחי.

גם במקורות שלנו אפשר למצא כמה דמויות ג'ינג'יות למהדרין, שכל אחד מכיר משעורי החמש והנביא. הראשון הוא עשו, כמו שנאמר בפסוק: "ויצא הראשון אדמוני". השני הוא, להבדיל, דוד המלך, עליו נאמר "אדמוני עם זה עינים".

מה זה בכלל "ג'ינג'י"? מי שיש לו שער כתם-אדמדם. בדרך כלל, לג'ינג'ים יש עור בהיר והם גם מנמשים. כמה כתם... לא סתם קוראים לג'ינג'ים (בחכה, כמוכן!) "ראש גזר", "אדם ראש" (באנגלית) או "קלכסה" - שזה דלעת בספרדית...

לא כל הג'ינג'ים צבועים באותו צבע. יש קשת שלמה של גוונים ג'ינג'יים - מאדום בוהק, דרך כתם, והוב-בלונדי ונחשתי ועד ערמוני (שזה חום-אדמדם).

פעם לג'ינג'ים הייתה תדמית קצת שלילית של חמי מזג, רגזנים, שובבים ותחמנים. אפשר להבין את זה. בכל זאת, הם חריגים מאוד וממש מושכים אש בצבע שלהם. אבל אם יש לכם חבר ג'ינג'י אתם יכולים להבחין בעצמכם שצבע השער ממש לא משנה ולא מעיד בכלל על האפי והתכונות. אם כבר להפך: האדמוניים הם שמחים, יצירתיים, שנונים ומצחיקים.

רב האנשים אינם ג'ינג'ים. למעשה, צבע השער האדמדם הוא הנדיר ביותר מבין גוני השער הטבעיים הקיימים. הסטטיסטיקה העולמית אומרת שהג'ינג'ים הם פחות מאחוז אחד מכלל האכלוסייה! לשם המחשה, זה אומר שמתוך מאתיים ילדים בתלמוד התורה שלכם, הסכוי שיותר משנים מהם יהיו ג'ינג'ים נמוך מאוד. תחשבו איך זה לגדל במשפחה שכלה ג'ינג'ית...

